

mer bør de to alternativer fortsat være til rådighed. De to fremgangsmåder kan naturligvis kombineres i visse tilfælde. Der er dog i så fald en risiko for, at støtten akkumuleres og når op på et niveau, som er uforholdsmæssigt højt i forhold til formålene i Fællesskabets fælles interesse, og kan føre til et støttekapløb mellem medlemsstaterne.

Fritagelse af søfolkene for beskatning og socialsikringsbidrag og nedsættelse af selskabskatten på skibsfartsaktiviteter som beskrevet i punkt 3.1 (næstsidste afsnit) udgør det maksimalt tilladte støtteniveau. Andre støtteordninger vil på grund af faren for konkurrencefordrejning sandsynligvis ikke give større fordele. Skønt hver enkelt støtteordning, der anmeldes, vil blive undersøgt ud fra dens egne meritter, er det derudover Kommissionens opfattelse, at det samlede støttebeløb, som ydes efter kapitel 3-6, ikke må overstige det samlede beløb for skatter og socialsikringsbidrag, der opkræves fra skibsfartsaktiviteter og fra søfolk.

12. AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER

Kommissionen vil fortsat overvåge søfartens markedsbetingelser regelmæssigt og nøje. Skulle de ændre sig, og skulle behovet for statsstøtte derfor blive mindre eller bortfalde, vil Kommissionen i tide træffe de nødvendige foranstaltninger.

Alle nye foranstaltningsforslag, som anmeldes til Kommissionen, skal omfatte en tidsplan, som viser de kvantificerede forventede virkninger for hver af de enkelte målsætninger i punkt 2.2 i de næste seks år. Sådanne forslag skal navnlig angive det forventede makroøkonomiske udbytte af det tilsvarende maritime kompleks foruden et overslag over antallet af bevarede eller oprettede arbejdspladser.

For alle støtteordninger (eksisterende eller nye), som omfattes af denne meddelelse, skal medlemsstaterne give Kommissionen en vurde-

ring af virkningerne i det sjette år af deres anvendelsesperiode.

Når en støtte er blevet godkendt og tildelt modtageren efter undtagelsen fra flagtilknytningen i punkt 3.1, skal den pågældende medlemsstat aflægge rapport til Kommissionen hvert tredje år fra det tidspunkt, hvor støtten blev indrømmet. I rapporten skal medlemsstaterne kvantificere virkningerne og sammenligne resultaterne med de forventede virkninger. Kravene til rapportaflæggelse i overensstemmelse med denne meddelelse træder i kraft på tidspunktet for meddelelsens offentliggørelse.

Hvis det viser sig at være nødvendigt, f.eks. efter en berettiget klage, skal den pågældende medlemsstat desuden godtgøre over for Kommissionen, at støtten til den pågældende modtager efter en vedtaget støtteordning, er strengt begrænset til sit formål og har givet de forventede virkninger.

13. PASSENDE FORANSTALTNINGER

Nærværende retningslinjer finder anvendelse fra dagen for deres offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. I henhold til traktatens artikel 88, stk. 1, foreslår Kommissionen medlemsstaterne at ændre deres eksisterende ordninger for statsstøtte, der er omfattet af disse retningslinjer, således at de inden den 30. juni 2005 er i overensstemmelse med disse retningslinjer. Medlemsstaterne opfordres til skriftligt at bekræfte, om de accepterer disse forslag til passende foranstaltninger inden den 30. juni 2004.

Hvis en medlemsstat ikke inden den nævnte dato skriftligt har bekræftet sin accept, vil Kommissionen gøre brug af artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 659/1999 og om nødvendigt indlede den procedure, der henvises til i den nævnte bestemmelse.

Disse ændrede retningslinjer vil blive taget op inden syv år efter anvendelsesdatoen.